

การแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวภาษาไทยเป็นภาษาจีน

A Translation of Thai Tourist Attraction Names Into Chinese

กันย์สินี จตุพรพิมล*
Kansinee Jatupornpimol

บทคัดย่อ

การแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวเป็นงานสำคัญของการท่องเที่ยว เนื่องจากชื่อเหล่านี้จะใช้แนะนำแก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย นอกจากนี้ยังใช้ในหนังสือแนะนำเที่ยวต่าง ๆ เพื่อแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศ ดังนั้น ชื่อสถานที่ควรจะมีการแปลที่เป็นเอกภาพ เนื่องจากชื่อที่แปลต่างกัน อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดและจดจำยาก

วัตถุประสงค์ของการศึกษารั้งนี้ คือ เพื่อศึกษาการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวภาษาไทยเป็นภาษาจีนและเพื่อเสนอหลักการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวภาษาไทยเป็นภาษาจีน นอกจากนี้ ผลของการศึกษายังสามารถนำไปใช้ในด้านต่าง ๆ เช่น การสอน การแปล เป็นต้น ผู้วิจัยรวบรวมรายชื่อสถานที่ท่องเที่ยวภาษาไทยและภาษาจีนจาก ๕ แหล่ง ได้แก่ พจนานุกรม หนังสือท่องเที่ยว

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์ สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา ๒๕๕๖ เรื่อง "การแปลและการถ่ายทอดเสียงชื่อสถานที่ท่องเที่ยวภาษาไทยเป็นภาษาจีน"

๕.๑ การบรรยาย

การบรรยาย เป็นวิธีการที่ใช้ตั้งชื่อใหม่ ซึ่งยังสามารถจำแนกได้เป็น ๓ วิธีย่อย ได้แก่ ๑) การบรรยายทางประวัติศาสตร์ ๒) การบรรยายทางภูมิศาสตร์หรือทางกายภาพ และ ๓) การบรรยายลักษณะเด่น

๕.๑.๑ การบรรยายทางประวัติศาสตร์

ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวภาษาจีนบางชื่อเกิดจากการนำข้อมูลทางประวัติศาสตร์มาตั้งเป็นชื่อใหม่ ผู้แปลที่ใช้วิธีการนี้จะต้องมีความรู้ด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับสถานที่นั้นและมีความชำนาญด้านภาษาจีน เนื่องจากชื่อที่ตั้งใหม่ต้องมีความหมายเป็นที่เข้าใจได้สำหรับคนจีนในขณะเดียวกันก็เป็นที่ยอมรับของคนไทยด้วย เช่น “พระที่นั่งไพศาลทักษิณ” มีชื่อภาษาจีนว่า “护国神殿 (Hùguó Shéndiàn)” คำว่า “护国 (Hùguó)” แปลว่า คุ่มครองประเทศ และคำว่า “神殿 (Shéndiàn)” แปลว่า พระที่นั่ง ความหมายของชื่อใหม่คือ “พระที่นั่งคุ่มครองประเทศ” คำว่า “อนุสรณ์ดอนเจดีย์” แปลเป็นภาษาจีนว่า “胜利纪念塔 (Shènglì Jìniàntǎ)” คำว่า “胜利 (Shènglì)” แปลว่า ชัยชนะ และคำว่า “纪念塔 (Jìniàntǎ)” แปลว่า เจดีย์อนุสรณ์ ความหมายของชื่อใหม่คือ “เจดีย์อนุสรณ์แห่งชัยชนะ” เป็นต้น

๕.๑.๒ การบรรยายทางภูมิศาสตร์หรือทางกายภาพ

ชื่อสถานที่บางชื่อใช้วิธีการบรรยายทางภูมิศาสตร์หรือทางกายภาพ ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้ผู้อ่านทราบลักษณะของสถานที่ เช่น “เกาะเสม็ด” มีชื่อ ภาษาจีนว่า “百千层岛 (Bǎiqiāncéng Dǎo)” คำว่า “百千层 (Bǎiqiāncéng)” แปลว่า ร้อยพันชั้น และคำว่า “岛 (Dǎo)” แปลว่า เกาะ ความหมายของชื่อใหม่คือ “เกาะที่ซ้อนกันเป็นร้อยพันชั้น” คำว่า “วัดเบญจมบพิตร” มีชื่อภาษาจีนว่า “云石寺 (Yúnshí Sì)” คำว่า “云石 (Yúnshí)” แปลว่า หินอ่อน และคำว่า “寺 (Sì)” แปลว่า วัด ความหมายของชื่อใหม่คือ “วัดหินอ่อน” เป็นต้น

๕.๑.๓ การบรรยายลักษณะเด่น

สถานที่บางแห่งใช้วิธีการบรรยายลักษณะเด่นมาตั้งเป็นชื่อใหม่ ชื่อประเภทนี้ทำให้ผู้อ่านทราบลักษณะเด่นของสถานที่หรือสามารถคาดเดาถึงความสำคัญของสถานที่นั้นได้ อีกทั้งยังจดจำง่ายกว่าชื่อเดิมซึ่งส่วนใหญ่เป็นชื่อยาว เช่น “วัดไตรมิตรวิทยาราม” มีชื่อภาษาจีนว่า “金佛寺 (Jīnfó Sì)” คำว่า “金佛 (Jīnfó)” แปลว่า พระทองคำ

การแปลตรงตัวอาจทำให้ผู้อ่านชาวจีนไม่เข้าใจ จึงมีการเติมคำบอกประเภทสถานที่เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจมากขึ้น เช่น “คิงส์พาวเวอร์ แปลเป็นภาษาจีนว่า “皇权免费购物中心 (Huángquán Miǎnfèi Gòuwù Zhōngxīn)” คำว่า “皇权 (Huángquán)” มีความหมายตรงกับคำว่า คิงส์พาวเวอร์ ส่วนคำว่า “免费购物中心 (Miǎnfèi Gòuwù Zhōngxīn)” แปลว่า ศูนย์การค้าปลอดภาษี ถ้าแปลเฉพาะคำว่า “คิงส์พาวเวอร์” ชาวจีนอาจไม่เข้าใจ เพราะมีความหมายว่า “อำนาจราชา” แต่เมื่อเติมคำว่า “ศูนย์การค้าปลอดภาษี” เข้าไปในชื่อก็เข้าใจได้ดีกว่า คำว่า “ประตูน้ำ” แปลเป็นภาษาจีนว่า “水门市场 (Shuǐmén Shìchǎng)” คำว่า “水门 (Shuǐmén)” แปลว่า ประตูน้ำ คำว่า “市场 (Shìchǎng)” แปลว่า ตลาด ผู้แปลเติมคำว่า “ตลาด” เข้าไปเนื่องจากสถานที่นี้เป็นชื่อที่ใช้เรียกตลาดซึ่งตั้งอยู่แถวประตูน้ำ

๔.๒ คำแสดงรายละเอียดของสถานที่

ชื่อสถานที่บางชื่อเมื่อแปลแล้วมีการเพิ่มรายละเอียดลงไปในชื่อภาษาจีนเพื่อให้ผู้อ่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับสถานที่นั้นมากขึ้น เช่น “พระบรมรูปทรงม้า” แปลเป็นภาษาจีนว่า “五世皇骑马纪念像 (Wǔshìhuáng Qímǎ Jìniànxiàng)” คำว่า “五世皇 (Wǔshìhuáng)” แปลว่า รัชกาลที่ ๕ คำว่า “骑马 (Qímǎ)” แปลว่า ทรงม้า และคำว่า “纪念像 (Jìniànxiàng)” แปลว่า พระบรมรูป ผู้แปลได้เพิ่มคำว่า “รัชกาลที่ ๕” ในชื่อภาษาจีน เนื่องจากพระบรมรูปทรงม้าเป็นพระบรมรูปของรัชกาลที่ ๕ คำว่า “เมืองโบราณ” แปลเป็นภาษาจีนว่า “文化古城 (Wénhuà Gǔchéng)” คำว่า “文化 (Wénhuà)” แปลว่า วัฒนธรรม และคำว่า “古城 (Gǔchéng)” แปลว่า เมืองโบราณ ผู้แปลเพิ่มคำว่า “วัฒนธรรม” ในชื่อภาษาจีนเพื่อแสดงรายละเอียดของสถานที่เพิ่มเติมจากชื่อสถานที่ภาษาไทย

๕. การตั้งชื่อใหม่ (New Naming)

ผลการวิจัยพบว่าชื่อสถานที่ท่องเที่ยวจำนวน ๘๖ ชื่อ แปลแตกต่างจากชื่อภาษาไทยเนื่องจากใช้วิธีการตั้งชื่อใหม่ ทั้งนี้พบว่าชื่อที่ใช้วิธีนี้เป็นชื่อที่ค่อนข้างยาวและเป็นชื่อเฉพาะ จึงยากแก่การแปลเป็นภาษาจีน แม้ว่าชื่อที่ตั้งใหม่จะแตกต่างจากชื่อเดิม แต่ก็สามารถแสดงลักษณะเด่นของสถานที่นั้นได้ การตั้งชื่อใหม่สามารถจำแนกได้เป็น ๒ วิธีได้แก่ ๑) การบรรยาย และ ๒) ชื่อย่อ ดังนี้

“องค์” ซึ่งเป็นลักษณะนามถูกละไว้

๒.๒.๔ คำนาม

ชื่อบางชื่อมีการละคำนามไว้ เช่น “พระธาตุศรีสองรัก” แปลเป็นภาษาจีนว่า “两利舍利塔 (Liǎnglì Shèlità)” คำว่า “两 (Liǎng)” แปลว่า สอง และ “利 (Lì)” แปลว่า ประโยชน์หรือข้อดี ความหมายรวมกันคือ สองประโยชน์ ซึ่งผู้แปลมีจุดประสงค์ให้ตรงกับคำว่า “สองศรี” ส่วนคำว่า “舍利塔 (Shèlità)” แปลว่า พระธาตุ คำว่า “รัก” ไม่ได้แปลเป็นภาษาจีน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการแปลทั้งหมดอาจไม่สื่อความหมายในภาษาจีนหรือมีความหมายแปลก

๓. การขยายความ (Expansion)

ผู้วิจัยพบว่าชื่อที่ใช้วิธีการขยายความมี ๔ ชื่อ มีการเลือกใช้คำที่ให้รายละเอียดมากขึ้น แต่โดยรวมแล้วไม่แตกต่างไปจากชื่อภาษาไทยมากนัก เช่น “พระพุทธรูปบาทตากผ้า” แปลเป็นภาษาจีนว่า “晾袈裟佛足 (Liàngjiāshā Fózú)” คำว่า “晾 (liàng)” แปลว่า ตาก คำว่า “袈裟 (jiāshā)” แปลว่า ผ้าจีวร และคำว่า “佛足 (fózú)” แปลว่า พระพุทธรูปบาท คำว่า “ผ้า” ในภาษาไทยเมื่อแปลเป็นภาษาจีนผู้แปลได้ใช้คำว่า “ผ้าจีวร” แทน เนื่องจากสถานที่นี้เกี่ยวข้องกับศาสนาพุทธ คำว่า “ศูนย์วัฒนธรรมแห่งชาติ” แปลเป็นภาษาจีนว่า “泰国文化中心 (Tàiguó Wénhuà Zhōngxīn)” คำว่า 泰国 (Tàiguó) แปลว่า ประเทศไทย และคำว่า “文化中心 (Wénhuà Zhōngxīn)” แปลว่า ศูนย์วัฒนธรรม ผู้แปลใช้คำว่า “ประเทศไทย” แทนคำว่า “แห่งชาติ” ซึ่งให้ความหมายชัดเจนกว่า เมื่ออ่านก็สามารถเข้าใจได้ว่าสถานที่นี้อยู่ในประเทศไทย

๔. การเติมคำ (Addition)

ผลการวิจัยพบว่าชื่อที่ใช้วิธีการแปลแบบเติมคำมีทั้งหมด ๒๒ ชื่อ ผู้แปลเติมคำในชื่อภาษาจีนเพื่อให้ผู้อ่านจดจำชื่อได้ง่ายขึ้นหรือมีความเข้าใจเกี่ยวกับสถานที่มากขึ้น ทั้งนี้คำที่เติมในชื่อภาษาจีนแบ่งได้เป็น ๒ ประเภทได้แก่ ๑) คำบอกประเภทสถานที่ เช่น ศูนย์การค้า ตลาด เป็นต้น และ ๒) คำแสดงรายละเอียดของสถานที่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๔.๑ คำบอกประเภทสถานที่

ชื่อสถานที่บางชื่อเป็นชื่อเฉพาะ หรือชื่อที่เรียกติดปากของคนไทย

ชั้นโท และชั้นเอก ผู้แปลไม่ได้แปลคำว่า “วรวิหาร” เนื่องจากไม่มีคำลักษณะนี้ในภาษาจีน เป็นต้น

๒.๒ การละคำทั่วไป

จากการวิจัยพบว่าชื่อบางชื่อมีการแปลแค่บางส่วน โดยพบว่ามีการละคำบางคำออกไปจากชื่อภาษาจีนเช่น ชื่อเฉพาะ คำสรรพนาม คำลักษณะนาม คำกริยา คำนาม เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ชื่อที่มีการละคำออกไปยังสามารถแสดงความหมายหลักของชื่อได้

๒.๒.๑ ชื่อเฉพาะ

จากข้อมูลรายชื่อทั้งหมดพบว่าชื่อสถานที่บางชื่อจะถูกละส่วนที่เป็นชื่อเฉพาะไว้ แล้วแปลส่วนที่เหลือเป็นภาษาจีน เช่น “วัดป่าเลไลยก์” แปลเป็นภาษาจีนว่า “森林寺 (Sēnlín Sì)” โดยคำว่า “森林 (Sēnlín)” แปลว่า ป่า คำว่า “寺 (Sì)” แปลว่า วัด ส่วนคำว่า “เลไลยก์” ไม่ได้แปลเนื่องจากเป็นชื่อเฉพาะไม่สามารถแปลได้นอกจากผู้แปลจะใช้วิธีการถ่ายถอดเสียงแทนการแปล คำว่า “อนุสาวรีย์พระยาพิชัยดาบหัก” แปลเป็นภาษาจีนว่า “断剑将军纪念像 (Duànjiàn Jiāngjūn Jìniànxiàng)” โดยคำว่า “断剑将军 (Duànjiàn Jiāngjūn)” แปลว่า “พระยาดาบหัก” และคำว่า “纪念像 (Jìniànxiàng)” แปลว่า “อนุสาวรีย์” ส่วนคำว่า “พิชัย” เป็นชื่อเฉพาะซึ่งผู้แปลได้ละไว้ไม่แปล เป็นต้น

๒.๒.๒ คำสรรพนาม

ชื่อบางชื่อใช้วิธีการแปลโดยละคำสรรพนาม ในขณะที่ส่วนอื่น ๆ ของชื่อได้รับการแปลเป็นภาษาจีน เช่น “อนุสาวรีย์เราสู้” แปลเป็นภาษาจีนว่า “斗士纪念碑 (Dòushì Jìniànbēi)” คำว่า “斗士 (Dòushì)” แปลว่า นักสู้ และคำว่า “纪念碑 (Jìniànbēi)” แปลว่า อนุสาวรีย์ ผู้แปลละคำว่า “เรา (สู้)” แต่เปลี่ยนเป็นคำว่า “นักสู้” แทน

๒.๒.๓ คำลักษณะนาม

ตามหลักภาษาไทยแล้วคำบอกจำนวนจะต้องใช้คู่กับคำลักษณะนาม ลักษณะนี้ตรงกับหลักภาษาจีน แต่ผู้แปลได้ละคำลักษณะนามออกแล้วแปลเฉพาะส่วนที่เหลือ เช่น “ด่านเจดีย์สามองค์” แปลเป็นภาษาจีนว่า “三塔关 (Sāntǎ Guān)” คำว่า “三塔 (Sāntǎ)” แปลว่า สามเจดีย์ คำว่า “关 (Guān)” แปลว่า ด่าน คำว่า

จีน ซึ่งวิธีการแปลโดยตัดบางส่วนสามารถแบ่งได้เป็น ๒ วิธีย่อย ได้แก่ ๑) การละคำซ้ำ ๒) การละคำทั่วไป

๒.๑ การละคำซ้ำ

ชื่อสถานที่ภาษาไทยบางชื่อประกอบไปด้วยคำซ้ำ เช่น คำที่เป็นภาษาไทยภาคกลาง คำที่เป็นภาษาไทยถิ่นเหนือ คำบอกสถานะของสถานที่ เป็นต้น ผู้แปลจึงละคำซ้ำเหล่านั้นแล้วแปลเป็นภาษาจีนเพียงคำเดียว อย่างไรก็ตาม ความหมายของชื่อภาษาจีนยังคงมีความหมายเหมือนชื่อภาษาไทย

๒.๑.๑ ชื่อที่ประกอบด้วยภาษาไทยถิ่นเหนือ

ชื่อบางชื่อประกอบด้วยคำซ้ำโดยคำหนึ่งเป็นภาษาไทยภาคกลางและอีกคำหนึ่งเป็นภาษาไทยถิ่นเหนือ ผู้แปลจึงแปลสองคำนี้เป็นภาษาจีนคำเดียว เช่น “น้ำตกโดนไทร” คำว่า “น้ำตก” เป็นภาษาไทยภาคกลาง ส่วนคำว่า “โดน” เป็นภาษาไทยถิ่นเหนือ ซึ่งมีความหมายว่าน้ำตกเหมือนกัน ผู้แปลจึงแปลคำว่าน้ำตกเพียงคำเดียวคือ “榕树瀑布 (Róngshù Pùbù)” โดยคำว่า “榕树 (Róngshù)” แปลว่า ไทร และคำว่า “瀑布 (Pùbù)” แปลว่า น้ำตก เป็นต้น

๒.๑.๒ ชื่อที่ประกอบด้วยคำบอกสถานะของสถานที่

ชื่อสถานที่บางชื่อประกอบไปด้วยคำบอกสถานะของสถานที่ ผู้แปลไม่แปลคำชนิดนี้เนื่องจากมีความหมายคล้ายกับคำหลัก (Head noun) เช่น “พระตำหนักทักษิณราชนิเวศน์” แปลเป็นภาษาจีนว่า “南方行宫 (Nánfāng Xíngōng)” ซึ่งคำว่า “南方 (Nánfāng)” แปลว่า ทักษิณ และคำว่า “行宫 (Xíngōng)” แปลว่า พระตำหนัก โดยคำว่า “ราชนิเวศน์” เป็นคำบอกสถานะของสถานที่หมายถึงพระราชวังสำหรับเชื้อพระวงศ์ประทับระหว่างเสด็จแปรพระราชฐาน ทั้งคำว่า “ตำหนัก” และคำว่า “ราชนิเวศน์” มีความหมายใกล้เคียงกัน ผู้แปลจึงไม่แปลคำว่า “ราชนิเวศน์” คำว่า “วัดเพชรสมุทรวรวิหาร” แปลเป็นภาษาจีนว่า “海珠寺 (Hǎizhū Sì)” ซึ่งคำว่า “海 (Hǎi)” แปลว่า “สมุทร” และคำว่า “珠 (Zhū)” แปลว่า ไข่มุก ความหมายรวมของสองคำนี้คือ ไข่มุกสมุทร อย่างไรก็ตาม ผู้แปลต้องการแปลให้ตรงกับคำว่า “เพชรสมุทร” ทั้งนี้คำว่า “珠 (Zhū)” เมื่อปรากฏในคำว่า “珠宝 (Zhūbǎo)” จะมีความหมายว่า ของล้ำค่า (เกียรติยศ, ๒๕๔๑) ซึ่งผู้แปลใช้ความหมายหลังสำหรับการแปลชื่อนี้ และคำว่า “寺 (Sì)” แปลว่า วัด ส่วนคำว่า “วรวิหาร” เป็นคำที่ใช้บอกลำดับชั้นของวัดซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นชั้นตรี

วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีที่ ๓๖ ฉบับที่ ๑ ม.ค.-มิ.ย. (๒๕๕๗) ๒๓๕

แรกในการแปล อย่างไรก็ตาม ทั้งสองโครงสร้างเป็นโครงสร้างที่ถูกต้องตามหลักภาษาจีน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตารางที่ ๕ ตัวอย่างชื่อภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาจีนด้วยโครงสร้างต่างกัน

	ชื่อภาษาไทย	ชื่อภาษาจีน	ความหมายภาษาจีน
No. 13	ถ้ำเขาบิน	飞山洞 (Fēishān Dòng)	บิน - ภูเขา - ถ้ำ
	n. + n. + v.	v. + n. + n.	
No. 14	ถ้ำโครำ	牛舞洞 (Niúwǔ Dòng)	วัว - รำ - ถ้ำ
	n. + n. + v.	n. + v. + n.	

จากข้อมูลรายชื่อทั้งหมดพบว่าโครงสร้างที่ ๑๕ และโครงสร้างที่ ๑๖ มีตัวอย่างอย่างละ ๑ ชื่อ ด้วยข้อมูลที่จำกัดทำให้สรุปได้ยากว่าโครงสร้างใดเหมาะที่จะใช้ในการแปลมากที่สุด อย่างไรก็ตามจากตัวอย่างรายชื่อทั้งหมด ผู้วิจัยพบว่าโครงสร้าง (คำคุณศัพท์หรือคำกริยา + คำนาม) เป็นโครงสร้างที่ใช้มากกว่าโครงสร้าง (คำนาม + คำกริยาหรือคำคุณศัพท์) ซึ่งตามหลักภาษาจีนแล้วโครงสร้างนี้สามารถเป็นส่วนขยายของคำนามได้แต่ก็ใช้น้อยกว่าโครงสร้างแรก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตารางที่ ๖ ตัวอย่างชื่อภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาจีนด้วยโครงสร้างต่างกัน

	ชื่อภาษาไทย	ชื่อภาษาจีน	ความหมายภาษาจีน
No. 15	น้ำตกคลองน้ำไหล	流水溪瀑布 (Liúshuǐxī Pùbù)	ไหล - น้ำ - คลอง - น้ำตก
	n. + n. + n. + v.	v. + n. + n. + n.	
No. 16	ถ้ำผานางคอย	娘望岩洞 (Niángwàngyán Dòng)	นาง - คอย - ผา - ถ้ำ
	n. + n. + n. + v.	n. + v. + n. + n.	

๒. การละคำ (Omission)

ผลการวิจัยพบว่า มีชื่อสถานที่ท่องเที่ยวไทยที่แปลเป็นภาษาจีนจำนวน ๗๒ ชื่อ ใช้วิธีการแปลโดยการละคำ กล่าวคือ คำบางคำในชื่อภาษาไทยไม่ได้แปลเป็นภาษา

๒๓๔ กัญยสินี จตุพรพิมล

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยพบว่า มีโครงสร้างภาษาไทย ๓ โครงสร้างที่สามารถแปลเป็นภาษาจีนได้ ๒ แบบ ดังนี้

ตารางที่ ๓ โครงสร้างภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาจีนได้สองแบบ

		ชื่อภาษาไทย	ชื่อภาษาจีน		
		คำหลัก	คำขยาย	คำขยาย	คำหลัก
๑	No. 5	n.	n. + adj.	adj. + n.	n.
	No. 6	n.	n. + adj.	n. + adj.	n.
๒	No. 13	n.	n. + v.	v. + n.	n.
	No. 14	n.	n. + v.	n. + v.	n.
๓	No. 15	n.	n. + n. + v.	v. + n. + n.	n.
	No. 16	n.	n. + n. + v.	n. + v. + n.	n.

จากข้อมูลรายชื่อทั้งหมดพบว่ามี ๒๒ รายชื่อที่ใช้โครงสร้างที่ ๕ และมีเพียง ๑ ชื่อที่ใช้โครงสร้างที่ ๖ ดังนั้นโครงสร้างที่ ๕ ควรเป็นโครงสร้างที่เหมาะสมกับการแปลมากกว่า อย่างไรก็ตาม โครงสร้างทั้งสองเป็นโครงสร้างที่ถูกต้องตามหลักภาษาจีนดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตารางที่ ๔ ตัวอย่างชื่อภาษาไทยที่แปลเป็นภาษาจีนด้วยโครงสร้างต่างกัน

	ชื่อภาษาไทย	ชื่อภาษาจีน	ความหมายภาษาจีน
No. 5	เกาะแก้วพิสดาร	奇珠岛 (Qízhū Dǎo)	พิสดาร - มุก (ของล้ำค่า) - เกาะ
	n. + n. + adj.	adj. + n. + n.	
No. 6	วัดธรรมมงคล	达磨吉祥寺 (Dámó Jíxiáng Sì)	ธรรม - มงคล - วัด
	n. + n. + adj.	n. + adj. + n.	

จากข้อมูลรายชื่อทั้งหมดพบว่ามี ๙ รายชื่อที่ใช้โครงสร้างที่ ๑๓ และมีเพียง ๑ ชื่อที่ใช้โครงสร้างที่ ๑๔ โครงสร้างแรกมีตัวอย่างการใช้มากกว่าผู้แปลควรยึดโครงสร้าง

	ชื่อภาษาไทย	ชื่อภาษาจีน
๑๑	เขาเขียน	画山 (Huà Shān)
	n. + v.	v. + n.
๑๒	น้ำตกสอยดาว	摘星瀑布 (Zhāixīng Pùbù)
	n. + v. + n.	v. + n. + n.
๑๓	ถ้ำเขามิน	飞山洞 (Fēishān Dòng)
	n. + n. + v.	v. + n. + n.
๑๔	ถ้ำโคร่า	牛舞洞 (Niúwǔ Dòng)
	n. + n. + v.	n. + v. + n.
๑๕	น้ำตกคลองน้ำไหล	流水溪瀑布 (Liúshuǐxī Pùbù)
	n. + n. + n. + v.	v. + n. + n. + n.
๑๖	ถ้ำผานางคอย	娘望岩洞 (Niángwàngyán Dòng)
	n. + n. + n. + v.	n. + v. + n. + n.
๑๗	ศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยา	大城历史研究中心 (Dàchéng Lìshǐ Yánjiū Zhōngxīn)
	n. + v. + n. + n.	n. + n. + v. + n.
๑๘	พระปรางค์สามยอด	三峰塔 (Sānfēng Tǎ)
	n. + num. + class.	num. + class. + n.
๑๙	วัดเจติยเจ็ดแถว	七排塔寺 (Qīpáitǎ Sì)
	n. + n. + num. + class.	num. + class. + n. + n.
๒๐	เขาสามมุ๊ก	三珠山 (Sānzhū Shān)
	n. + num. + n.	num. + n. + n.
๒๑	พระธาตุหนองสามหมื่น	三万沼舍利塔 (Sānwànzhāo Shèlìtǎ)
	n. + n. + num.	num. + n. + n.
๒๒	พระอัมฤงาฬมหาเจติย์	八大佛塔 (Bādà Fóttǎ)
	n. + num. + adj. + n.	num. + adj. + n. + n.

๒๓๒ กำนยลีนี จตุพรพิมล

โครงการการเปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวไทยเป็นภาษาจีนทั้ง ๒๒ แบบมีตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๒ ตัวอย่างการเปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวไทยเป็นภาษาจีนตามโครงการ ๒๒ แบบ

	ชื่อภาษาไทย	ชื่อภาษาจีน
๑	เกาะกระดาษ	纸岛 (Zhǐ Dǎo)
	n. + n.	n. + n.
๒	วัดถ้ำเสือ	虎洞寺 (Hǔdòng Sì)
	n. + n. + n.	n. + n. + n.
๓	วัดเขาท่าพระ	佛港山寺 (Fógǎngshān Sì)
	n. + n. + n. + n.	n. + n. + n. + n.
๔	ถ้ำใหญ่	大洞 (Dà Dòng)
	n. + adj.	adj. + n.
๕	เกาะแก้วพิสดาร	奇珠岛 (Qízhū Dǎo)
	n. + n. + adj.	adj. + n. + n.
๖	วัดธรรมมงคล	达磨吉祥寺 (Dámó Jíxiáng Sì)
	n. + n. + adj.	n. + adj. + n.
๗	ถ้ำผีหัวโต	大头鬼洞 (Dàtóuguǐ Dòng)
	n. + n. + n. + adj.	adj. + n. + n. + n.
๘	ปราสาทหินวัดสระกำแพงใหญ่	大臂池寺石宫 (Dàbìchísì Shígōng)
	n. + n. + n. + n. + adj.	adj. + n. + n. + n. + n.
๙	เกาะยาวใหญ่	大长岛 (Dàcháng Dǎo)
	n. + adj. + adj.	adj. + adj. + n.
๑๐	พระราชวังไกลกังวล	远忧行宫 (Yuǎnyōu Xínggōng)
	n. + adj. + v.	adj. + v. + n.

ผู้วิจัยพบว่าชื่อที่ใช้วิธีนี้มีทั้งหมด ๒๗๕ ชื่อ แต่เนื่องจากชื่อสถานที่ท่องเที่ยวประกอบด้วยหน่วยคำหลายประเภท เช่น คำนาม คำคุณศัพท์ คำกริยา คำลักษณะนาม เป็นต้น ทำให้ชื่อภาษาไทยและภาษาจีนมีโครงสร้างแตกต่างกันดังนี้

ตารางที่ ๑ โครงสร้างการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวไทยเป็นภาษาจีน

ชื่อภาษาไทย			ชื่อภาษาจีน	
	คำหลัก	คำขยาย	คำขยาย	คำหลัก
๑	น.	น.	น.	น.
๒	น.	น. + น.	น. + น.	น.
๓	น.	น. + น. + น.	น. + น. + น.	น.
๔	น.	adj.	adj.	น.
๕	น.	น. + adj.	adj. + น.	น.
๖	น.	น. + adj.	น. + adj.	น.
๗	น.	น. + น. + adj.	adj. + น. + น.	น.
๘	น.	น. + น. + น. + adj.	adj. + น. + น. + น.	น.
๙	น.	adj. + adj.	adj. + adj.	น.
๑๐	น.	adj. + v.	adj. + v.	น.
๑๑	น.	v.	v.	น.
๑๒	น.	v. + น.	v. + น.	น.
๑๓	น.	น. + v.	v. + น.	น.
๑๔	น.	น. + v.	น. + v.	น.
๑๕	น.	น. + น. + v.	v. + น. + น.	น.
๑๖	น.	น. + น. + v.	น. + v. + น.	น.
๑๗	น.	v. + น. + น.	น. + น. + v.	น.
๑๘	น.	num. + class.	num. + class.	น.
๑๙	น.	น. + num. + class.	num. + class. + น.	น.
๒๐	น.	num. + น.	num. + น.	น.
๒๑	น.	น. + num.	num. + น.	น.
๒๒	น.	num. + adj. + น.	num. + adj. + น.	น.

ภาษาจีนว่า “旧金山 (Jiùjīnshān)” ซึ่งมีความหมายว่า ภูเขาทองคำเก่า เนื่องจากซานฟรานซิสโกในอดีตเคยเป็นแหล่งทำเหมืองทองคำมาก่อน คำว่า “มหาสมุทรแอตแลนติก” แปลเป็นภาษาจีนว่า “大西洋 (Dàxīyáng)” ซึ่งมีความหมายว่า มหาสมุทรใหญ่ทิศตะวันตก เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม นิวมาร์ค (๑๙๘๒ : ๗๐-๘๑) กล่าวว่า ชื่อสถานที่ควรใช้วิธีการถ่ายถอดเสียงมากกว่าวิธีการแปล เนื่องจากชื่อสถานที่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และมีจุดประสงค์ในการแสดงอัตลักษณ์ของสถานที่มากกว่าต้องการบรรยายลักษณะของสถานที่ ยกเว้นชื่อที่แปลมานานแล้วและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปก็ให้คงไว้เช่นเดิม นอกจากนี้ ชื่อที่ถ่ายถอดเสียงแล้วอาจเติมคำบอกประเภทของสถานที่ลงไป เช่น the town of Ratheim, the river Reche เป็นต้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลรายชื่อสถานที่ท่องเที่ยวไทยที่มีการแปลเป็นภาษาจีนแล้วพบว่านอกจากวิธีที่ก่อกัด ประพิน และนิวมาร์คได้กล่าวมา ผู้วิจัยพบว่ามีวิธีอื่น ๆ ที่ใช้ในการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นภาษาจีน ดังผลการวิจัยต่อไปนี้

ผลการวิจัย

จากการศึกษารายชื่อสถานที่ท่องเที่ยวภาษาจีนจำนวน ๑,๐๗๒ ชื่อ พบว่าชื่อที่ใช้วิธีการแปลมีจำนวน ๔๕๙ ชื่อ และชื่อที่ใช้วิธีการถ่ายถอดเสียงมีจำนวน ๖๑๓ ชื่อ ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยจะอธิบายเฉพาะวิธีการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นภาษาจีนเท่านั้น ผลการวิจัยพบว่าวิธีการแปลที่ใช้กับชื่อสถานที่มี ๕ วิธีได้แก่ ๑) การแปลทั้งหมด ๒) การละคำ ๓) การขยายความ ๔) การเติมคำ และ ๕) การตั้งชื่อใหม่

๑) การแปลทั้งหมด (Whole translation)

ชื่อที่ใช้วิธีการแปลทั้งหมด คือ ชื่อที่แปลความหมายของชื่อภาษาไทยเป็นภาษาจีนทุกคำ ทำให้ชื่อของทั้งสองภาษามีความหมายเหมือนกันทุกประการ อย่างไรก็ตาม การเรียงลำดับคำของทั้งสองภาษาจะแตกต่างกัน กล่าวคือในภาษาไทยคำหลักวางหน้าคำขยาย (คำหลัก + คำขยาย) ส่วนภาษาจีนคำขยายวางหน้าคำหลัก (คำขยาย + คำหลัก)

(Wǎnlún mǎn Lù)” คำว่า “挽仑曼 (Wǎnlún mǎn)” ถอดเสียงจากคำว่า “บำรุงเมือง” และคำว่า “路 (Lù)” แปลว่า ถนน เป็นต้น

๒) การถ่ายถอดเสียงและมีความหมายในภาษาจีน

ชื่อที่ใช้วิธีการถ่ายถอดเสียงและมีความหมายในภาษาจีน คือชื่อที่ใช้อักษรจีนที่ให้เสียงใกล้เคียงกับเสียงภาษาไทยโดยความหมายของอักษรแต่ละตัวเมื่อรวมกันจะเกิดเป็นความหมายใหม่ซึ่งไม่ตรงกับชื่อภาษาไทย เช่น “ถนนเจริญกรุง” ถอดเสียงเป็นภาษาจีนว่า “石龙军路 (Shí lóng jūn lù)” คำว่า “石龙军 (Shí lóng jūn)” อ่านเป็นสำเนียงแต้จิ๋วได้ว่า “zièh8lèng5gung1” ซึ่งตรงกับคำว่า “เจริญกรุง” ส่วนคำว่า “路 (Lù)” แปลว่า ถนน อย่างไรก็ตามเมื่อแปลความหมายของชื่อภาษาจีนทั้งหมดจะแปลว่า ถนนกองทัพมังกรหิน ซึ่งไม่ตรงกับความหมายของชื่อภาษาไทย คำว่า “วัดภูมิวนทร์” ถอดเสียงเป็นภาษาจีนว่า “普明寺 (Pǔ míng Sì)” โดยคำว่า “普明 (Pǔ míng)” ถอดเสียงจากคำว่า “ภูมิวนทร์” และคำว่า “寺 (Sì)” แปลว่า วัด อย่างไรก็ตาม ชื่อภาษาจีนสามารถแปลความหมายได้ว่า วัดสว่าง เป็นต้น

๓) การแปล

ชื่อที่ใช้วิธีการแปลจะมีความหมายตรงกับภาษาไทย เช่น “วัดอรุณ” แปลเป็นภาษาจีนว่า “黎明寺 (Lí míng Sì)” คำว่า “ถนนวิทยุ” แปลเป็นภาษาจีนว่า “无线电 (Wú xiàn diàn)” เป็นต้น

๔) การตั้งชื่อใหม่

ชื่อที่ใช้วิธีการตั้งชื่อใหม่จะมีความหมายไม่เหมือนชื่อเดิม โดยชื่อใหม่จะเกิดจากการใช้สัญลักษณ์หรือลักษณะพิเศษของสถานที่มาตั้งเป็นชื่อใหม่ เช่น “วัดไตรมิตร” มีชื่อภาษาจีนว่า “金佛寺 (Jīn fó sì)” คำว่า “金佛 (Jīn fó)” แปลว่า พระทองคำ และคำว่า “寺 (Sì)” แปลว่า วัด ความหมายทั้งหมดของชื่อนี้คือ “วัดพระทองคำ” เนื่องจากพระทองคำเป็นพระประธานและเป็นสัญลักษณ์ของวัดไตรมิตร คำว่า “ถนนราชดำเนิน” มีชื่อภาษาจีนว่า “五马路 (Wǔ mǎ lù)” โดยคำว่า “五 (Wǔ)” แปลว่า ห้า ซึ่งในที่นี้หมายถึงรัชกาลที่ ๕ คำว่า “马 (Mǎ)” แปลว่า ม้า และคำว่า “路 (Lù)” แปลว่า ถนน ความหมายของชื่อใหม่คือ ถนนรัชกาลที่ ๕ ทรงม้า เป็นต้น

นอกจากนี้ ประพิน (๒๕๒๑ : ๒๗๘-๒๗๙) กล่าวว่า ชื่อสถานที่บางชื่อใช้วิธีบรรยายทางภูมิศาสตร์ (Geographical Description) เช่น “ซานฟรานซิสโก” แปลเป็น

names were transliterations. This article focuses on the names which were translated. Five types of translation were indentified : 1) complete translation – 275 names 2) omission – 72 names 3) expansion – 4 names 4) addition – 22 names and 5) new naming – 86 names.

Keywords : Translation, Proper Names, Thai and Chinese Tourist Attraction Names

บทนำ

ก่อก็คดี (๒๕๔๕ : ๑๑-๑๓) กล่าวว่า การแปลชื่อเฉพาะภาษาไทยเป็นภาษาจีน มี ๔ วิธี ได้แก่ ๑) การถ่ายถอดเสียง ๒) การถ่ายถอดเสียงและมีความหมายภาษาจีน ๓) การแปล และ ๔) การตั้งชื่อใหม่ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

๑) การถ่ายถอดเสียง

ชื่อที่ใช้วิธีการถ่ายถอดเสียงจะใช้อักษรจีนที่ให้เสียงใกล้เคียงกับเสียงภาษาไทยแต่ความหมายของอักษรแต่ละตัวเมื่อมารวมกันจะไม่มี ความหมายในภาษาจีน นอกจากนี้ยังพบว่าชื่อบางชื่อใช้สำเนียงแต้จิ๋วในการถ่ายถอดเสียงเนื่องจากชาวจีนแต้จิ๋ว เป็นชาวจีนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยมากที่สุด เช่น “วัดเทพศิรินทร์” ถอดเสียงเป็นภาษาจีนว่า “越贴素荤寺 (Yuètiē sùniǎn Sì)” คำว่า “越贴素荤 (Yuètiē sùniǎn)” อ่านเป็นสำเนียงแต้จิ๋วได้ว่า “uég8tieb4su3ling2” ซึ่งตรงกับภาษาไทยว่า “วัดเทพศิรินทร์” ในขณะที่คำว่า “寺 (Sì)” แปลว่า วัด คำว่า “ถนนบำรุงเมือง” ถอดเสียงเป็นภาษาจีนว่า “挽仑曼路

แผ่นพับ อินเทอร์เน็ต และการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยรวบรวมรายชื่อสถานที่ท่องเที่ยวภาษาไทยได้จำนวน ๙๙๐ ชื่อ และรายชื่อสถานที่ท่องเที่ยวภาษาจีนจำนวน ๑,๐๗๒ ชื่อ โดยชื่อบางชื่อมีการแปลหลายแบบ ผลการศึกษาพบว่าชื่อที่ใช้วิธีการแปลมีจำนวน ๔๕๙ ชื่อ และชื่อที่ใช้วิธีการถ่ายถอดเสียงมีจำนวน ๖๑๓ ชื่อ ซึ่งบทความนี้จะนำเสนอเฉพาะส่วนของชื่อที่ใช้วิธีการแปลเท่านั้น โดยชื่อที่ใช้วิธีการแปลสามารถจำแนกได้เป็น ๕ วิธี ได้แก่ ๑) การแปลทั้งหมด (๒๓๕ ชื่อ) ๒) การลดคำ (๗๒ ชื่อ) ๓) การขยายความ (๔ ชื่อ) ๔) การเติมคำ (๒๒ ชื่อ) และ ๕) การตั้งชื่อใหม่ (๘๖ ชื่อ)

คำสำคัญ : การแปล ชื่อเฉพาะ ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวภาษาไทยเป็นภาษาจีน

Abstract

The translating tourist attraction names is an important task in tourism because these names are seen by tourists in Thailand and are used in travel guide books for promoting tourist attractions in the country. Therefore, place names should be translated uniformly because different translations may lead to misunderstanding and be difficult for tourists to recognize.

The objectives of this study are to study the translations of Thai tourist attraction names into Chinese and to provide principles for translating Thai tourist attraction names into Chinese. A total of tourist attraction names in Thai and 1,072 tourist attraction names in Chinese were collected. Some Thai tourist attraction names were translated differently. The results reveal that 459 Chinese tourist attraction names were directly translated, and 613

และคำว่า “寺 (Si)” แปลว่า วัด ความหมายของชื่อใหม่คือ “วัดพระทองคำ” ซึ่งพระทองคำเป็นพระประธานและเป็นสัญลักษณ์ของวัดไตรมิตรวิทยาราม คำว่า “วัดพนัญเชิง” มีชื่อภาษาจีนว่า “三宝公寺 (Sānbǎogōng Sì)” คำว่า “三宝公 (Sānbǎogōng)” เป็นชื่อภาษาจีนของพระประธานของวัดพนัญเชิง ซึ่งชาวไทยเชื้อสายจีนเรียกเป็นสำเนียงแต้จิ๋วว่า “ซำป๋องก” ชื่อภาษาจีนของวัดพนัญเชิงจึงแปลว่า “วัดซำป๋องก” เป็นต้น

๕.๒ ชื่อย่อ

ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวบางแห่งใช้พระนามของพระมหากษัตริย์มาตั้งเป็นชื่อสถานที่ทำให้ชื่อสถานที่ดังกล่าวค่อนข้างยาว ดังนั้นผู้แปลจึงใช้พระนามย่อของพระมหากษัตริย์แปลเป็นภาษาจีนแทนชื่อเต็ม ซึ่งทำให้เรียกง่ายและจดจำง่ายกว่า เช่น “พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์” มีชื่อภาษาจีนว่า “九世王夏宫 (Jiǔshìwáng Xiàgōng)” คำว่า “九世王 (Jiǔshìwáng)” แปลว่า รัชกาลที่ ๙ และคำว่า “夏宫 (Xiàgōng)” แปลว่า พระราชวังฤดูร้อน ความหมายของชื่อใหม่คือ “พระราชวังฤดูร้อนรัชกาลที่ ๙” คำว่า “สะพานพระพุทธรยอดฟ้า” มีชื่อภาษาจีนว่า “一世皇桥 (Yīshìhuáng Qiáo)” คำว่า “一世皇 (Yīshìhuáng)” แปลว่า รัชกาลที่ ๑ และคำว่า “桥 (Qiáo)” แปลว่า สะพาน ความหมายของชื่อใหม่คือ “สะพานรัชกาลที่ ๑” เป็นต้น

สรุป

ผลการวิจัยพบว่าวิธีการแปลที่ใช้กับชื่อสถานที่ท่องเที่ยวภาษาไทยเป็นภาษาจีนมีทั้งหมด ๕ วิธีหลัก แต่ละวิธียังสามารถแบ่งเป็นวิธีย่อยซึ่งมีรายละเอียดแตกต่างกันไป ผลการวิจัยพบว่า การแปลทั้งหมด (Whole translation) เป็นวิธีที่ใช้มากที่สุด วิธีการนี้ทำให้ผู้อ่านสามารถแปลชื่อกลับเป็นภาษาต้นฉบับได้ วิธีการละคำ (Omission) จะใช้กับชื่อที่ประกอบด้วยคำซ้ำ ผู้แปลละคำโดยไม่กระทบกับความหมายของชื่อเดิม วิธีการขยายความ (Expansion) เป็นวิธีที่ผู้แปลต้องการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่เพิ่มเติมจากชื่อเดิม นอกจากนี้วิธีการเติมคำ (Addition) ใช้กับชื่อที่มีความหมายไม่ชัดเจน เมื่อเติมคำแล้วผู้อ่านสามารถเข้าใจเกี่ยวกับสถานที่ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น “ประตูน้ำ” แปลเป็นภาษาจีนว่า “水门市场 (Shuǐmén Shìchǎng)” ซึ่งมีความหมายว่า “ตลาดประตูน้ำ” หากไม่เติมคำว่า “ตลาด” อาจทำให้เข้าใจผิดว่าสถานที่นี้มีความสำคัญที่ประตูน้ำ แทน

๒๔๒ กันยสินี จตุพรพิมล

ที่จะเป็นตลาดค้าปลีกและส่งที่มีสินค้ามากมาย เป็นต้น ส่วนวิธีการตั้งชื่อใหม่ (New Naming) มักใช้กับชื่อยาวหรือชื่อเฉพาะที่ไม่สามารถแปลเป็นภาษาจีนได้ การตั้งชื่อใหม่จึงทำให้เข้าใจง่ายและจดจำง่ายกว่าการแปลจากชื่อเดิม

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การแปลทั้งหมด (Whole translation) เป็นวิธีการที่เหมาะสมกับการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวไทยเป็นภาษาจีนมากที่สุด เนื่องจากชื่อที่ใช้วิธีนี้จะสามารถรักษาความหมายของชื่อในภาษาต้นฉบับไว้ได้ครบถ้วน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากภาษาไทยและภาษาจีนมีความแตกต่างกัน การคงความหมายของชื่อในภาษาต้นฉบับกับชื่อแปลอาจไม่่ง่ายนัก การใช้วิธีการอื่นเช่น การละคำ (Omission) การขยายความ (Expansion) การเติมคำ (Addition) หรือการตั้งชื่อใหม่ (New Naming) ก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ควรพิจารณา อย่างไรก็ตาม ผู้แปลควรศึกษาสถานที่ที่จะแปลให้ละเอียดก่อนเริ่มต้นการแปลด้วยวิธีอื่น เช่น ประวัติ ความสำคัญ ลักษณะสถานที่ เป็นต้น เพื่อจะได้ชื่อภาษาจีนที่ถูกต้อง และเข้าใจง่ายสำหรับผู้อ่านชาวจีนและเป็นที่ยอมรับของชาวไทยซึ่งเป็นเจ้าของภาษา

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- ก่อศักดิ์ ธรรมเจริญกิจ. (๒๐๐๒). **หลักการแปลไทย-จีน**. กรุงเทพฯ : จินสยาม. เจิง ฟู่เจิน. (๒๕๓๘). **สนทนาภาษาจีนกลางสำหรับการท่องเที่ยว**. ปักกิ่ง : มหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง.
- ณรงค์ วามวานิชย์. (ม.ป.ป.). **คู่มือการนำเที่ยวและการท่องเที่ยวภาษาจีน (เล่ม ๑) กรุงเทพ-พัทธยา-ชลบุรี**. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. **ท่องเที่ยวขอดิต**. (ม.ป.ป.). ค้นเมื่อ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔, จาก <http://cn.thai-tour.com/>
- เดียรัชย์ เอี่ยมวรเมธ. (๒๕๔๑). **พจนานุกรมจีน-ไทย**. กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา.
- ประพิน มโนมัยวิบูลย์และคณะ. (๒๕๒๑). **สนทนาภาษาจีนกลาง**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพิน มโนมัยวิบูลย์ และก่อศักดิ์ ธรรมเจริญกิจ. (๒๕๓๑). **ภาษาจีนกลาง ชุดเที่ยวเมืองไทย ๑**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพิน มโนมัยวิบูลย์, ก่อศักดิ์ ธรรมเจริญกิจ และ พัชนี สุทธานุสนธิ์. (๒๕๓๙). **พจนานุกรมท่องเที่ยวไทย-จีน**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรพรรณ จันทโรนานนท์. (๒๕๔๗). **ภาษาจีนสำหรับมัคคุเทศก์**. กรุงเทพฯ : สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- พระตำหนักภูพิงศ์ราชนิเวศน์. (ม.ป.ป.). ค้นเมื่อ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๕, จาก <http://www.bhubingpalace.org/history.php>
- ยงชวน มิตรอารี. (๒๕๕๐). **คู่มือคำทับศัพท์จีน-ไทย**. กรุงเทพฯ : เกลอสเรียน.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๕๐). **หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาจีนและภาษาฮินดี**. กรุงเทพฯ.
- เรื่องเดช บันเขื่อนขัติย์. (๒๕๓๘, กรกฎาคม-ธันวาคม). การศึกษาชื่อสถานที่ภาษาไทยและภาษาจีนในประเทศไทย. **วารสารภาษาและวัฒนธรรม**, (ปีที่ ๑๔). สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบทมหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๐-๓๗
- วีระ ไอสถาภิรัตน์. (๒๕๓๓, กรกฎาคม-ธันวาคม). ระบบถ่ายถอดเสียงภาษาจีนด้วย

๒๔๔ ก้นยี่สิบี่ จตุพรพิมล

อักษรโรมัน. วารสารภาษาและวัฒนธรรม, (ปีที่ ๙ ฉบับที่ ๒). สถาบันวิจัย
ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล, ๔-๒๙
สถานที่ท่องเที่ยวในกรุงเทพ. (๒๕๕๓). ค้นเมื่อ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๔, จาก [http://www.
bloggang.com/viewdiary.php?id=slclub&month=01-2010&date=8&group=6&
gblog=6](http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=slclub&month=01-2010&date=8&group=6&gblog=6)
สุชล ฉินทปรัภษ. (๒๕๕๒). **หัดพูดจีนกลางเพื่อธุรกิจและการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ :
ทฤษฎี.

ภาษาอังกฤษ

Li, R. Q. (2001). **Thailand Guide and Map**. Tourism Education Press.

Newmark, P. (1982). **Approaches to translation**. New York : Pergamon Press.

Chinese for Guides and Tourism 1 Bangkok-Pattaya-Chonburi. Bangkok
: Tourism Authority of Thailand (TAT).

Yan, M. M. (2006). **Introduction to Chinese Dialect**. Germany : Lincom Gmbh.

ภาษาจีน

汉语方言发音字典. (n.d.). Retrieved December, 2012, from <http://cn.voicedic.com/>

刘彩荷. (2010). **泰国完全指南**. 旅游教育出版社.

您梦幻之游的购物指南. (2012). [Brochure]. Bangkok : Author

泰国旅游. (n.d.). Retrieved January 15, 2012, from [http://www.yododo.com/area/detail/
1-06-13#ixzz1hR140Oxm](http://www.yododo.com/area/detail/1-06-13#ixzz1hR140Oxm)

中国地名委员会. (1983). **外国地名译名手册**. Retrieved September 2, 2011, from [http://
baike.baidu.com/view/395126.htm](http://baike.baidu.com/view/395126.htm)

中国地名委会. (2009). **外国地名汉字译写通则**. Retrieved September 2, 2011, from [http://
zh.wikisource.org/zh/%E5%A4%96%E5%9B%BD%E5%9C%B0%E5%90%
8D%E6%B1%89%E5%AD%97%E8%AF%91%E5%86%99%E9%80%9A%E
5%88%99](http://zh.wikisource.org/zh/%E5%A4%96%E5%9B%BD%E5%9C%B0%E5%90%8D%E6%B1%89%E5%AD%97%E8%AF%91%E5%86%99%E9%80%9A%E5%88%99)